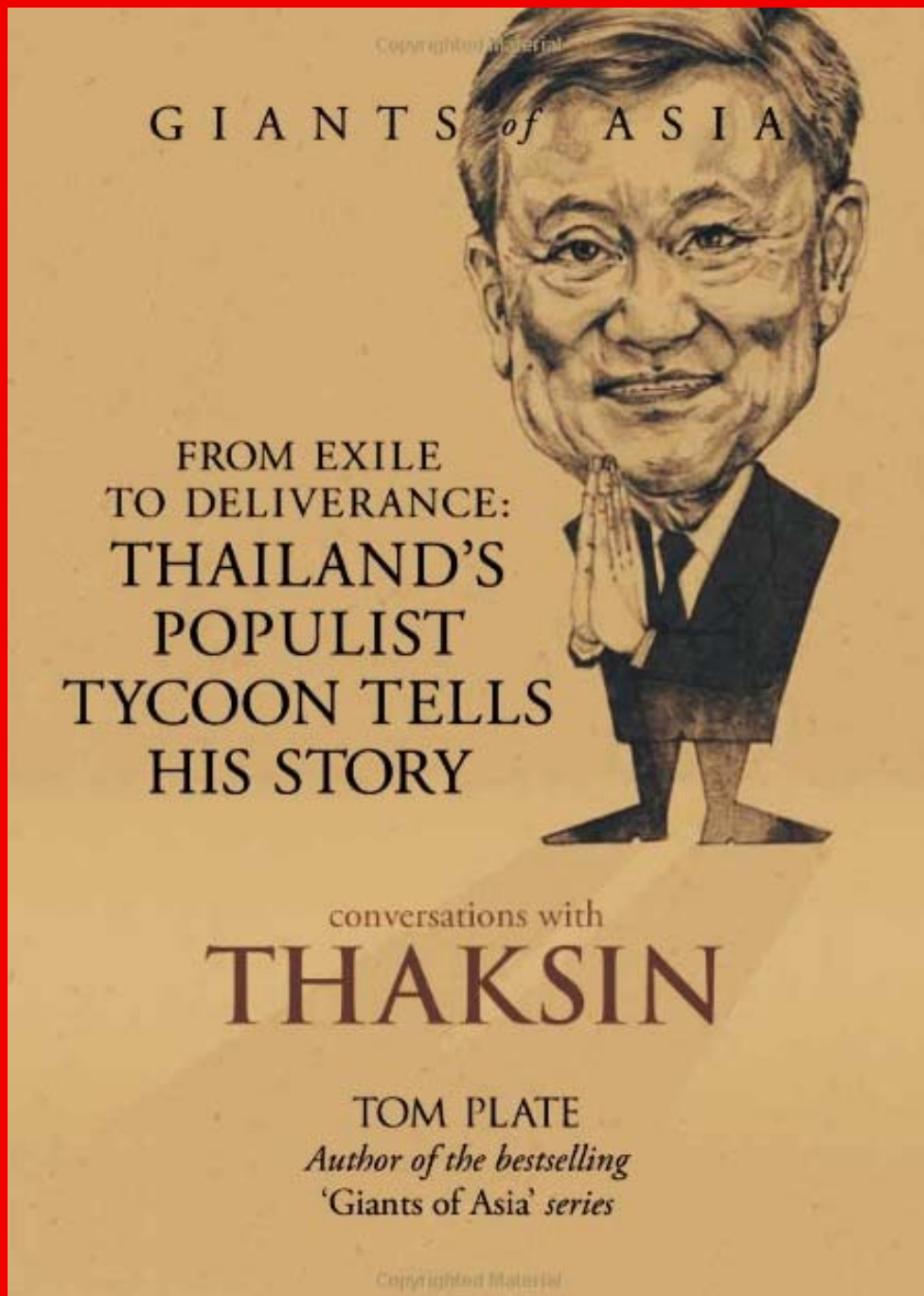

บทวิพากษ์

Conversations with THAKSIN

โดย ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล

บทวิพากษ์ Conversations with THAKSIN

โดย ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล

สารบัญ

คำนำ	หน้า 2
ตอนที่ 1	หน้า 3-7
ตอนที่ 2	หน้า 8-13
ตอนที่ 3	หน้า 14-18
ตอนที่ 4	หน้า 19-24
ตอนที่ 5	หน้า 25-32

รวมบทวิพากษ์ หนังสือ "CONVERSATIONS WITH THAKSIN"

โดย ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล

รวบรวม 5 ตอนสำคัญ วิพากษ์หนังสือ "Conversations with THAKSIN" เมื่อ ทักษิณ
สนทนา กับ Tom Plate ในเรื่อง (ลับ) ที่ไม่ควรพูด โดย ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล

Thaksin Shinawatra and the author at the former Thai prime minister's home in Emirates Hills, Dubai (December 2010)

คำนำ

ใครที่ติดตามฟังการกล่าวปราศรัยบนเวทีปทุมวันของ ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน ในช่วงค่ำวันที่ 26 มกราคม 2557 คงพอจะได้รับทราบเนื้อหาบางส่วน ในหนังสือ "Conversations with THAKSIN" เขียนโดย Tom Plate"

ดร.สมเกียรติ ระบุว่า มีเนื้อหาหลายเรื่องที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี "เสียรู้" หลุดพูดในสิ่งที่ไม่ควรพูดออกมาหลายเรื่อง จนกลายเป็นหลักฐานสำคัญ ที่ย้อนกลับมาทำลายตัว พ.ต.ท.ทักษิณ ในช่วงเวลานี้

สำนักข่าวอิสรา www.isranews.org ได้รวบรวมข้อมูลในเฟซบุ๊กส่วนตัว ของ ดร.สมเกียรติ ที่ใช้ชื่อว่า สมเกียรติ อ่อนวิมล | Somkiat Onwimon นำมาเผยแพร่บทวิพากษ์ไว้เป็นตอนๆ รวม 5 ตอน ซึ่งดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล ได้เผยแพร่ไว้ตั้งแต่ เดือนมีนาคม 2554

คำวิพากษ์เล่มนี้ เป็นเพียงบทวิจารณ์หนังสืออังกฤษต้นฉบับ Conversations with THAKSIN ในบางส่วนบางตอนเท่านั้น มิใช่หนังสือที่แปลเป็นภาษาไทยทั้งเล่ม หากผู้ต้องการอ่านภาษาไทยทั้งเล่ม ต้องไปอ่านจากหนังสือ จับเข่าคุยทักษิณ ชินวัตร ที่แปลโดย สุรนันทน์ เวชชาชีวะ จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์มติชน

Conversations with Thaksin สนทนา กับ ทักษิณ By Tom Plate

บทแนะนำหนังสือ โดย สมเกียรติ อ่อนวิมล

[Plate, Thomas, Conversations with Thaksin - From Exile to Deliverance: Thailand's Populist Tycoon Tells His Story, Giants of Asia Series, Marshall Cavendish Editions, Singapore, 2011, 252 pages, ISBN: 978-981-4328-68-5]

[ตอนที่ 1]

ทุกครั้งที่พันตำรวจโท ดร.ทักษิณ ชินวัตร (คุณทักษิณฯ) พูด หรือให้สัมภาษณ์ จะสามารถเรียกร้องความสนใจจากสาธารณชนไทยเสมอ เพราะทุกเรื่องที่คุณทักษิณพูดหรือวิจารณ์จะมีผลกระทบต่อสังคมไทย ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ไม่น้อยก็มาก และหลายเรื่องที่คุณทักษิณพูดก็จะมีผลกระทบต่อคุณทักษิณเองมากยิ่งขึ้น

หนังสือจากการสนทนาเล่มนี้ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ยืนยันความจริง
จากความเห็นในย่อหน้าข้างบน

“Conversation with Thaksin” เขียน โดย Tom Plate (ทอม เพลท) จากการสนทนากับคุณทักษิณ ที่นคร Dubai, United Emirates - UAE (ดูไบ, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ หรือ ยู.เอ.อี) เป็นการสนทนาในเดือนธันวาคม ปี 2010 แยกเป็นการคุยกันที่บ้านพักในเมืองในเขต Emirates Hills ของคุณทักษิณสี่ครั้ง ครั้งละสองชั่วโมง และที่ร้านอาหารบนอาคารสูง Burj Khalifa อีกหนึ่งครั้ง ต่อมาอีกครั้งปี ในกลางปี 2011 มีการสนทนารอบที่หกระหว่างรับประทานอาหารค่ำร่วมกันเป็นการเพิ่มเติมปรับแก้ข้อมูล ตลอดช่วงเวลาทั้งหมดนี้ Tom Plate ยังได้ติดต่อคุณทักษิณฯผ่าน E-mail เป็นระยะๆ, โทรศัพท์คุยกันครั้งสองครั้ง [“a phone call or two” (p.3)], คุยผ่านคอมพิวเตอร์ระบบ Skype ระหว่าง Tom Plate ที่ Los Angeles กับ คุณทักษิณฯ ที่ Dubai

ปัญหาแรก ที่มักใช้เป็นข้ออ้างให้พ้นความรับผิดชอบได้เสมอหากคุณทักษิณพูดอะไรผิดไปจนอาจก่อให้เกิดความเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อผู้อื่นหรือต่อคุณทักษิณเอง หรืออาจจะเป็นความเสียหายต่อความจริงที่มีอยู่แต่เดิม ก็คือปัญหาเรื่องที่ว่าภาษาอังกฤษของคุณทักษิณนั้นไม่ดี คุณทักษิณใช้ภาษาอังกฤษแบบผิดๆ ถูกๆ ไม่เป็นภาษาอังกฤษที่ฟังรู้เรื่องครบถ้วน เป็นภาษาอังกฤษแบบคนที่ไม่มีความรู้และไม่มีทักษะทางภาษามากพอที่จะสื่อสารให้เจ้าของภาษารู้เรื่องสมบูรณ์ชัดเจนได้ Tom Plate ในฐานะผู้สัมภาษณ์และนำบทสัมภาษณ์มาถอดความเพื่อเขียนเป็นหนังสือจึงต้องอธิบายเป็นการออกตัวแต่แรกในคำนำในหน้า (3-4) ว่า:

(3-4)

“... in his enunciation of English, the former prime minister of Thailand understandably employs Thai-like grammatical constructions and staccato pronunciations that are not difficult

to understand in person - but when transcribed exactly as spoken make it next to impossible to easily read. And so for the sake of clarity of meaning and ease of understanding, I have transcribed the conversations from a kind of Thai-literal English to a smoother normal-appearing universal English. To have not done would not only have made the conversations difficult for the reader to follow but would have served to mislead the reader about the clarity and structure of the former prime minister's thoughts..."

“... ในการพูดภาษาอังกฤษ อดีตนายกรัฐมนตรียุคของไทยใช้ภาษาเหมือนกับเป็นโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาไทยและการออกเสียงก็กระต่อนกระแท่นตะกุกตะกัก แต่ก็ไม่ยากนักที่จะทำความเข้าใจถ้าหากเป็นเพียงกันคุยกันต่อหน้า - แต่พอนำมาถอดความเป็นประโยคพิมพ์ให้ตรงตามคำพูดแบบคำต่อคำก็ทำให้เกือบเป็นไปไม่ได้เลยที่จะอ่านรู้เรื่องได้ง่ายๆ ดังนั้น เพื่อให้ได้ความหมายที่ชัดเจนและเพื่อให้อ่านรู้เรื่องผมจึงได้นำบทสนทนาที่เป็นเสียงพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษแบบไทยๆมาปรับแต่งใหม่ให้ราบรื่นเป็นภาษาอังกฤษแบบปรกติที่ใช้กันเป็นสากล หากไม่ปรับแต่งใหม่ตามที่ว่าแล้ว นอกจากจะทำให้เป็นการยากยิ่งที่ผู้อ่านจะเข้าใจว่าคุยเรื่องอะไรกันแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจผิดในเรื่องโครงสร้างความคิดทั้งหลายของอดีตนายกรัฐมนตรีผู้นี้อีกด้วย...”

ปัญหาที่สอง คือปัญหาเรื่องการพูดพาดพิงถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ของไทย อันเป็นเรื่องที่คุณทักษิณไม่เคยหยุดหรือหลบหลีกที่จะพูดหรือตอบคำถาม และทุกครั้งที่ถูกถามคุณทักษิณก็จะตอบตามที่ใจคิดแล้วก็จะเกิดปัญหาตามมาทีหลังว่าพูดทำไม? มีอะไรในใจลึกซึ้งมากกว่าที่พูดหรืออย่างไร? เป็นการสวนทางกับการแสดงความจงรักภักดี? หรือว่าเป็นการพูดในบริบทแห่งเสรีภาพในสังคมประชาธิปไตย? หรือว่าเป็นเพียงเพราะพูดเป็นภาษาอังกฤษแล้วทำให้เข้าใจหรือแปลความหมายผิดพลาดกันไปเอง โดยคุณทักษิณไม่ได้ตั้งใจจะให้เข้าใจไขว้เขวเช่นนั้น? ก่อนที่จะอ่านแล้วเข้าใจผิดกันไปตลอด 250 หน้าของหนังสือนี้ และเพื่อป้องกันปัญหาการ “หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ” คุณทักษิณมิได้เลือกที่จะหลบคำถามหรือไม่ตอบคำถามเรื่องพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถและสถาบันพระมหากษัตริย์โดยรวม แต่กลับยินดีที่จะพาดพิงถึงทั้งสองพระองค์และสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่อยากพูดโดยไม่รีรอหรือหยุดคิดให้ถ่องแท้ แล้ว Tom Plate ในฐานะผู้เขียนก็เอาทั้งหมดมาพิจารณา ปรับแก้ ตัดแต่ง และตัดทอน ให้เหลือเท่าที่ปรากฏในหนังสือ ลง

พิมพ์เฉพาะเนื้อหาที่ Tom Plate คิดว่าจะปลอดภัยจากเงื้อมมือของกฎหมายอาญาไทยว่าด้วยการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ แล้วจึงลงพิมพ์เฉพาะส่วนของบทสนทนาที่ปรับแต่งแล้วจะปลอดภัยเท่านั้น ส่วนที่เหลือจะเก็บไว้เพื่อมีการพิมพ์ครั้งที่สองเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป รอบรรยากาศและกฎหมายเอื้ออำนวยให้ลงพิมพ์คำวิจารณ์ของคุณทักษิณฯต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ส่วนที่ยังเก็บไว้ได้อย่างเสรี:

(4)

Tom: “Please also note that, given the law of sovereign Thailand, the monarch is accorded special status under le’se majeste’. These pointed laws are designed to provide the King and Queen protection from commentary that might be regarded as critical or disrespectful. Although this book has been, at least initially, published outside of Thailand, and thus is not technically subject to Thailand’s laws, it is intended that the book will be available in Thailand, in perhaps English as well as Thai. It is not the author’s intention or desire to flout these laws, as long as they remain in force, and so the subject matter has been approached appropriately. In this connection, it must be said that at no time did Thaksin Shinawatra in any of these conversations with me anything other than respect for the King and Queen, and any implication on the contrary is not a reflection of the reality of our exchange or anything the former prime minister said or meant to say. However, due to the increasingly assertive degree of prosecution of le’se majeste’, it seemed only prudent for publication and fair to the former prime minister, and his sister Yingluck Shinawatra and his party to hold back certain turns of conversation until the prosecutorial climate change, perhaps for a second edition.”

“ขอได้โปรดบันทึกไว้ด้วยว่าภายใต้รัฐธรรมนูญไทย คຸ້ມครองสถานภาพพิเศษของสถาบันพระมหากษัตริย์ด้วยหลักการห้ามมิให้ล่วงละเมิดสถาบันพระมหากษัตริย์ กฎหมายอันเด็ดขาดนี้มีไว้เพื่อปกป้องพระเจ้าอยู่หัวและพระราชินีจากการวิพากษ์วิจารณ์ใดๆซึ่งอาจเป็นทำนองตำหนิติเตียนหรือการแสดงความไม่เคารพ แม้ว่าหนังสือเล่มนี้แต่แรกเริ่มก็พิมพ์เผยแพร่ในต่างประเทศ ในทางเทคนิคกฎหมายก็ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายไทย แต่ในเมื่อตั้งใจไว้ว่าจะเผยแพร่หนังสือนี้ในประเทศไทย ซึ่งอาจมีทั้งภาคภาษาอังกฤษและภาคภาษาไทย

ผู้เขียนจึงมิได้มีความตั้งใจหรือปรารถนาจะให้ไปมีปัญหากับกฎหมายไทย トラบที่ยังมีกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพอยู่ ด้วยเหตุนี้เรื่องเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์จึงได้รับการใส่ใจดูแลอย่างระมัดระวัง สำหรับเรื่องบทสนทนาที่พาดพิงถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ครั้งนี้ จำต้องขอกล่าวไว้ ณ ที่นี้ว่าไม่มีตอนใดเลยในบทสนทนากับผมที่คุณทักษิณ ชินวัตร จะแสดงความคิดเห็นในทำนองอื่นเลยนอกจากจะแสดงความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์และพระราชินี และถ้าหากพบว่ามีตอนใดของการสนทนาที่ทำให้เห็นเป็นทำนองตรงข้ามก็ขอให้ถือว่าความเห็นนั้นไม่สะท้อนความจริงในการสนทนาแลกเปลี่ยนความเห็นกัน หรือให้ถือว่าไม่สะท้อนความเห็นที่อดีตนายกรัฐมนตรีได้พูดหรือตั้งใจจะพูด อย่งไรก็ตาม สืบเนื่องมาจากการที่นับวันจะมีการพิจารณาโทษคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพกันถี่มากขึ้น จึงยอมเป็นเรื่องเหมาะสมเพื่อการที่จะพิมพ์เผยแพร่หนังสือ อีกทั้งยังจะเป็นการให้ความเป็นธรรมแก่อดีตนายกรัฐมนตรีและน้องสาวของท่าน คือคุณยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ตลอดจนพรรคการเมืองของท่าน ที่เราจะกักเก็บหลายส่วนของบทสนทนาเอาไว้จนกว่าบรรยากาศการลงโทษผู้กระทำความผิดคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพจะผ่อนคลายลงในอนาคต เพื่อไว้สำหรับการพิมพ์ครั้งที่สอง” (ดูเพิ่มเติมใน Note1 หน้า 24)

แม้จะตัดทอน-กักเก็บบทสนทนาไว้ส่วนหนึ่งแล้ว อีกทั้งได้ขีดเส้นและเขียนใหม่อีกบางส่วน รวมทั้งให้คุณสุรนนท์ เวชชาชีวะ ช่วยแปลเอกสารสิ่งพิมพ์ส่วนที่เกี่ยวกับการยึดอำนาจของฝ่ายทหารในปี 2006/2549 อีกด้วย

ไม่ว่าจะตัดทอนออกไปเท่าใด สิ่งที่คุณได้ไปแล้วแต่ไม่กล้าเอามาลงพิมพ์ก็ยืนยันความจริงอย่างหนึ่งได้ว่าคุณทักษิณพาดพิงสถาบันพระมหากษัตริย์มากกว่าและหนักกว่าส่วนที่ลงพิมพ์แน่นอน

(26)

เท่าที่ Tom Plate จะเห็นควรให้ลงพิมพ์ได้ และเท่าที่คุณทักษิณจะเห็นว่าควรให้พิมพ์หรือยกเลิกบทสนทนาบางตอนได้ เพียงเท่าที่เหลือ ว่ากันเฉพาะส่วนที่เอามาลงพิมพ์ได้ ก็มีปัญหามากพอแล้ว

ปัญหาของคุณทักษิณอันเกิดจากการสนทนาพาดพิงถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ก็เริ่มอีกครั้ง

ด้วยการเต็มใจพูดอย่างเสรี นอกราชอาณาจักรไทย ... ใน ...

“Conversation With Thaksin” โดย Tom Plate

[ตอนที่ 2]

“Conversation with Thaksin” ตลอดเล่ม ยึดแนวเรื่องว่า:

คุณทักษิณอยากกลับบ้าน อยากกลับเมืองไทยบ้านเกิด เพราะไม่ได้ทำอะไรผิด มีแต่คนกลั่นแกล้งให้ร้ายป้ายความผิด ทั้งเรื่องการทุจริต และโดยเฉพาะเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าไม่เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ทั้งๆที่คุณทักษิณยืนยันว่ามีความจงรักภักดีแน่นอน

คุณทักษิณอยากกลับประเทศไทย อยากกลับมาช่วยพัฒนาประเทศไทย ช่วยเหลือคนยากจน แต่ก็ยังไม่กล้ากลับมา เพราะกลัวว่าจะถูกลอบสังหารชีวิต หากน้องสาวและพรรคเพื่อไทยได้รับเลือกตั้ง ก็น่าจะเป็นโอกาสให้ได้กลับมาเมืองไทยอย่างพ้นผิด ได้ทรัพย์สินคืนมา และกลับมาได้อย่างปลอดภัย

บางตอนของบทสนทนา ระหว่าง พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร กับ Tom Plate:

(21)

Tom: “He’s going back even if it kills him ... and it just might.”

“ทักษิณจะต้องกลับให้ได้แม้ว่ากลับไปแล้วจะถูกฆ่า ... และก็อาจถูกฆ่าจริงๆ”

Thaksin: “2006 coup was dirty deed indeed.”

“การปฏิวัติปี 2549 เป็นเรื่องสกปรกจริงๆ”

Thaksin: “They’re afraid of me, they don’t trust that I’m not out for revenge. But I’m not out for revenge.”

“Even when I am not in Thailand they don’t want me to go back. Because they know they cannot compete directly. So it’s the question of the way I go back. My return must be in a gracious way. And so I have to wait for the right moment. It may be at the end of this year [2011] ... in December.”

“No witch-hunt. I think forgiveness is the key. I mean it.”

“I want to forgive and make the whole country forgive each other. Because, if you don’t

forgive, you cannot reconcile your country. You cannot be one nation anymore.”

“พวกเขากลัวผม ไม่ไว้ใจผมว่าจะไม่ตามไปล้างแค้น แต่ผมไม่ตามไปล้างแค้นหรอก”

“แม้ว่าผมไม่ได้อยู่ในเมืองไทย พวกเขาก็ยังไม่ต้องการให้ผมกลับไปเมืองไทย เพราะเขารู้ว่า เขาแข่งกับผมตรงๆก็สู้ผมไม่ได้ ดังนั้นมันก็เป็นเรื่องที่ผมจะกลับไปอย่างไร การกลับ ประเทศ ไทยของผมต้องไปอย่างมีเกียรติ ผมจะต้องครองจังหวัดที่เหมาะสม อาจเป็นตอนปลาย ปีนี้ [2554] ... เดือนธันวาคม

Thaksin: “I definitely want to return.”

(30-31)

Thaksin: “You know, Thailand has never been as bad as in the last four years. In the four years before that, we were able to gradually improve ourselves in the human rights area and in democracy development. I feel terrible that Thailand has slipped so much. You know why it has gone bad so quickly? Because of the misunderstandings about me, they [PAD leaders, military leaders] were trying to get me too much, until they used all kinds of forces against me without any consultation, or even discussion with me. It’s mostly due to a great misunderstanding ... they allege that I am not loyal to the Thai monarchy. So they thought that they would make the monarchy so happy with them by getting me. [content here deleted] The media are prejudiced against me and my supporters, and my supporters feel that this is not fair, with the result that more and more supporters join us every day. But they still keep doing the same bad things against me without any principle.”

“คุณรู้ไหม? ประเทศไทยไม่เคยเลวร้ายเท่ากับเมื่อสี่ปีที่ผ่านมามากเลย เมื่อสี่ปีก่อนหน้าสี่ปีที่แล้ว เราสามารถปรับปรุงตัวเราให้ดีขึ้นอย่างช้าๆในเรื่องสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาประชาธิปไตย ผมรู้สึกแย่มากๆที่ประเทศโลกดิ่งต่ำลงมามาก คุณรู้ไหมว่าทำไมมันจึงเลวลงอย่างรวดเร็วขนาดนี้? ก็เป็นเพราะการเข้าใจในตัวผมอย่างผิดๆนั่นเอง พวกเขา [พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย และ ผู้นำทหาร] พยายามตามไล่ล่าผมมากเกินไป พวกเขาใช้กำลังทุกรูปแบบเพื่อกำจัดผม พวก

เขาไม่เคยปรึกษาหารือผมเลย จะมาถกเถียงประเด็นอะไรกับผมก็ไม่เคยทำ ส่วนใหญ่มันเป็น เรื่องเข้าใจผิดกันอย่างใหญ่หลวง ... พวกเขากล่าวหาว่าผมไม่จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย พวกเขาคิดกันเอาเองว่าพระมหากษัตริย์คงจะทรงยินดีกับพวกเขา หากพวกเขา กำจัดผมได้ [ข้อความตอนนี้ถูกตัดออก] พวกเขาสื่อมวลชนก็มีอคติลำเอียงต่อต้านผมและผู้ สนับสนุนฝ่ายผม แล้วผู้สนับสนุนผมก็รู้สึกว่ามันไม่ยุติธรรม ผลก็คือผู้สนับสนุนผมเพิ่มจำนวน ขึ้นอย่างโตนวัน โตนคืน แต่พวกเขาก็ยังทำสิ่งเลวๆต่อต้านผมอยู่ซ้ำแล้วซ้ำอีกอย่างไม่ลดราวาสอก ทำแบบไม่มีหลักการอะไรเลย”

คุณทักษิณเชื่อว่าเหตุผลของคณะทหารนำโดยพลเอกสนธิ บุญยรัตกลิน ยึดอำนาจและล้ม รัฐบาลของคุณทักษิณมีเรื่องสำคัญเรื่องเดียวคือข้อกล่าวหาเรื่องไม่จงรักภักดี ไม่เทิดทูนสถาบัน พระมหากษัตริย์:

(28)

Thaksin: “... if you want to protect the institution of the monarchy of Thailand, if that is your goal, democracy is a good vehicle and good tool to protect the monarchy, not dictatorship.”

“... หากคุณต้องการที่จะปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์, ถ้านั่นคือเป้าหมายของพวกคุณ, ประชาธิปไตยก็จะเป็นพาหนะที่ดีและเป็นเครื่องมือที่ดีในอันที่จะปกป้องสถาบัน พระมหากษัตริย์ ไม่ใช่ระบอบเผด็จการ”

คุณทักษิณคิดว่าตัวเองไม่ได้ทำผิดอะไรเลย ไม่สมควรที่จะถูกทำลายโดยคณะมนตรีความ มั่นคงแห่งชาติ (คมช.) ที่ยึดอำนาจเมื่อปี 2549:

(29)

Thaksin: “... time is on my side. Because I have done nothing wrong. The longer the wait, the more likely that the truth will be revealed as being on my side, they have done a lot of things just to justify something which is not true. So the longer they do this, the longer they go on

like this, the more they get trapped. So what I have said is that I can wait, because in the end, there must be reconciliation, otherwise Thailand will not be prosperous. Thailand will not be a smiling country anymore.”

“... เวลาเข้าข้างผม เพราะว่าผมไม่ได้ทำอะไรผิด ยิ่งรอเวลานานเท่าไร ยิ่งเป็นโอกาสที่ความจริงจะปรากฏ จะเป็นความจริงที่เข้าข้างผม พวกเขาทำอะไรหลายอย่างเพียงเพื่อให้มีเหตุผลสนับสนุนเรื่องที่มีใช้ความจริง ดังนั้นยิ่งพวกเขาทำอะไรๆไปนานเท่าใด ยิ่งนานไปนานไปพวกเขาจะไปติดกับดักเอง ดังนั้นเรื่องที่ผมพูดอยู่ก็คือ ผมรอได้ เพราะในที่สุดก็ต้องมีการปรองดองกันในชาติ ไม่อย่างนั้นประเทศไทยก็จะไม่มั่งคั่งร่ำรวย เมืองไทยจะไม่เป็นเมืองยิ้มอีกต่อไป”

คุณทักษิณเริ่มการสนทนาด้วยความมุ่งมั่นที่จะทนรอให้ฝ่ายทหารกองทัพไทย “ติดกับดัก” เสียก่อน จะกับดักอะไรก็ได้แล้วแต่ จะนานแค่ไหนก็รอได้ แล้วจะถึงวันที่คุณทักษิณจะกลับบ้านได้ เป็นการประกาศสงครามด้วยยุทธการแห่งการรอคอย ปล่อยให้ศัตรูทำลายตัวเองในระยะยาว เมื่อประกาศศึกดาไว้ชัดเจนแล้ว คุณทักษิณก็พยายามอธิบายปัญหาใหญ่ที่ตนเองไม่คิดว่าตนเองเป็นตัวปัญหาที่แท้จริง แต่ฝ่ายศัตรู (ฝ่ายทหาร) สร้างเรื่องให้ดูเป็นจริง ยิ่งอธิบายก็ยิ่งลงลึก ยิ่งพูดก็ยิ่งยุ่ง

Tom Plate ถามนำบ่อยครั้ง ราวกับจะล่อให้คุณทักษิณติดกับดักแห่งยุทธศาสตร์การสัมภาษณ์เช่นกัน

ชวนคุณทักษิณคุยเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ที่ไร คุณทักษิณจะเดินเข้ากับดักที่นั่น ทุกทีไป

Tom Plate เป็นสื่อมวลชนตะวันตกอีกรายที่ประสบความสำเร็จในการวางกับดักคุณทักษิณ:

(30)

Tom Plate ถามนำ:

“Now, talking about what you can do other than going back as prime minister, or if you do go back, going back in some important capacity for the Crown.”

“เอาหละครับ เรามาคุยกันเรื่องที่ว่าจะมีอะไรให้คุณทำ นอกจากจะกลับไปเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง ถ้าคุณได้กลับไปเมืองไทยจริงๆ คุณจะกลับไปรับงานที่มีความสำคัญโดยทำงานให้กับพระเจ้าอยู่หัวไหม?”

คุณทักษิณเดินหน้าตอบคำถามอย่างเต็มความ หรืออาจจะเกินความที่ถามด้วยซ้ำ:

(31)

Thaksin: "... over the past four-and-half-years since I left, it has been just like this --- because of one perceived problem: Thaksin is not loyal to the monarchy, which is not true. Which is not true! They make it up in their own imagination, and they move all the political reality in the direction of their own imagination, which is a bad imagination."

“ในช่วงสี่ปีครึ่งหลังจากผมออกมานอกประเทศไทยแล้ว เรื่องมันเป็นแบบนี้เลย --- คือว่ามันเป็นเรื่องการรับรู้ปัญหาตามที่อยากจะมอง คือ: ทักษิณไม่จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์, ซึ่งมันไม่จริง ไม่จริง จริงๆเลย! พวกเขาถูกรื้อเรื่องขึ้นมาเองตามจินตนาการที่สร้างเอาเอง พวกเขา นำพาการเมืองเข้าไปในทิศทางแห่งจินตนาการของพวกเขาตัวเอง ซึ่งมันเป็นจินตนาการชั้นแล้ว”

(33)

Tom: "But if you do go back, do you have to be prime minister? Could you go back as minister-mentor, like Lee Kuan Yew of Singapore used to be for years?"

“แต่ถ้าคุณจะไป จำเป็นไหมที่คุณจะต้องกลับไปเป็นนายกรัฐมนตรี? คุณจะกลับไปเป็นรัฐมนตรีที่ปรึกษาอาวุโสให้กับนายกรัฐมนตรีแบบที่นายลีควานยูของสิงคโปร์เคยเป็นอยู่หลายปีได้ไหม?”

Thaksin: "I don't have to be anything."

“ผมไม่จำเป็นต้องเป็นอะไรทั้งนั้น”

Tom: "Could you go back as Sonia Gandhi? The power behind the throne of India?"

“คุณจะกลับไปเป็นแบบโซเนีย กานธี มีอำนาจอยู่เบื้องหลังเก้าอี้นายกรัฐมนตรีอินเดียได้ไหม?”

Thaksin: "I do not need to involve myself in politics. For example, if the monarchy

were kind enough to appoint me as an advisor to the Crown Property. I can help Crown Property do better financially. So, if I were appointed to any position by the Palace, I cannot be involved in politics. That kind of appointment would have the effect of forcing me not to get involved in politics.”

“ผมไม่จำเป็นเลยที่จะเอาตัวเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ยกตัวอย่างน้อยว่าถ้าพระมหากษัตริย์จะทรงมีพระเมตตาตามากพอที่จะแต่งตั้งให้ผมเป็นที่ปรึกษาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ผมก็สามารถที่จะทำให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีเงินมากขึ้น
ดังนั้น

ถ้าทางพระราชวังแต่งตั้งให้ผมได้รับตำแหน่งอะไรในวังก็ได้ มันก็จะทำให้ผมไปยุ่งกับการเมืองไม่ได้ ตำแหน่งในวังแบบนี้จะมีผลบังคับให้ผมไม่อาจเล่นการเมืองได้”

Tom: “So you might accept the Palace appointment?”

“ถ้าอย่างนั้นคุณก็อาจรับตำแหน่งที่แต่งตั้งโดยพระราชสำนักใช่ไหม?”

(34-35)

Thaksin: Yes. But I don't want to have a Privy Councilor position [in Thailand a very important posting]. I don't want to be anything that is ambitious. I just want to prove that I don't mind being anything, but I want to prove that I am beneficial to my country and my people... When I go back, definitely, I should be appointed something to be beneficial for the country and the people.”

“ใช่ครับ แต่ผมไม่อยากจะตำแหน่งองคมนตรี [ในประเทศไทยตำแหน่งนี้สำคัญมาก] ผมไม่ต้องการทะเยอทะยานถึงขนาดนั้น ผมต้องการเพียงพิสูจน์ว่าผมเป็นประโยชน์ต่อประเทศของผม และ ประชาชนของผม... เมื่อผมได้กลับไป แน่ใจว่าผมควรจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นอะไรสักอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน”

[ตอนที่ 3]

เมื่อ Tom พาคุณทักษิณเข้าสู่การสนทนาเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ได้แล้ว ไม่ต้องถามเพิ่มเติม คุณทักษิณก็พูดเสริมโยงโยงไปถึงเรื่องที่ติดค้างในใจของตนเองออกมาอย่างละเอียด:

(36)

Thaksin: “Well, you know in Thailand, the government officials, the military ... they ... [don’t do] anything until they get a signal. Even during the effort recently to bail our arrested Red Shirt leaders out of jail, we talked to the judges, and we asked for leniencies ... to let them out, you know. This is not a political thing. By our Constitution the government is supposed to grant bail for every criminal because it’s their duty to grant bail, except in certain circumstances, and so we wanted to protect their rights, but the judges would not allow bail for the Red Shirts. And when we asked a judge why, the judge said, ‘There is no signal.’ And we said ‘Are you the judge or not?’ The judge has been hired to judge, not to look for signals, right? But the judge says to us, ‘I got no signal.’ So it looks like everyone is just waiting for signals.”

“อืมม เมืองไทยมันเป็นอย่างนี้ เจ้าหน้าที่รัฐ ทหาร ... ใครต่อใคร ... [ไม่ทำอะไร] กันเลยจนกว่าจะได้รับสัญญาณ แม้กระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ ตอนที่เราพยายามจะขอประกันตัวพวกผู้นำคนเสื้อแดงของเราให้พ้นจากการถูกคุมขัง เราไปคุยกับผู้พิพากษาหลายคน และเราขอความเมตตาจากท่าน ... ขอให้ปล่อยตัวพวกเรา นี่มันไม่ใช่เรื่องการเมือง คุณก็คงรู้ ตามรัฐธรรมนูญของเรา รัฐบาลควรจะให้ประกันตัวอาชญากรทุกคน เพราะมันเป็นหน้าที่ของรัฐบาล ยกเว้นในบางกรณีเป็นการเฉพาะ ดังนั้นพวกเราต้องการปกป้องสิทธิของพวกเขา แต่คณะผู้พิพากษาก็ไม่ยอมให้ประกันตัวคนเสื้อแดง พอเราถามผู้พิพากษาคนหนึ่งว่าทำไมจึงไม่ให้ประกันตัว ผู้พิพากษาคนหนึ่งบอกว่า ‘ไม่มีสัญญาณ’ เราก็เลยบอกว่า ‘ท่านเป็นผู้พิพากษาจริงๆหรือเปล่าละ?’ ผู้พิพากษาถูกจ้างให้มาทำหน้าที่พิพากษา ไม่ใช่ให้มารอคูสัญญาณ ใช่ไหม? แต่ผู้พิพากษาคคนนั้นก็บอกกับเราว่า ‘ผมยังไม่ได้รับสัญญาณเลย’ ดังนั้นมันก็ดูเหมือนกับว่าทุกคนเอาแต่รอคูลสัญญาณ”

คุณทักษิณก็ไม่ยอมพูดให้ชัดว่า “สัญญาอะไร? มาจากใคร? ที่ไหน?” ปล่อยให้เป็นเรื่องกำกวม ให้คาดเดากันต่อไป แต่ที่สับสนก็คือคุณทักษิณเอารัฐบาลมาปนกับศาล บอกว่าเป็นหน้าที่ รัฐบาลแต่กลับไปคุยกับศาลแล้วโทษศาลว่าไม่ทำตามที่รัฐบาลควรทำ เป็นความสับสนของคุณ ทักษิณในความไม่รู้เรื่องรัฐธรรมนูญ และไม่เข้าใจว่ารัฐบาลเป็นฝ่ายบริหาร แต่ศาลเป็นฝ่าย อำนาจยุติธรรม อำนาจอธิปไตยทั้งสองที่แยกกันมานานกว่า 70 ปีแล้ว ส่วนเรื่องการประกันตัว ผู้ต้องหาที่ไม่เคยมีกฎหมายให้อำนาจรัฐบาลสั่งศาลให้ประกันตัวใครได้ ยิ่งเป็น “อาชญากร” ด้วย แล้ว ศาลเองก็ไม่มีอำนาจหรือหน้าที่ที่จะต้องให้ประกันตัว “อาชญากร” โดยอัตโนมัติ

นี่เป็นอีกตอนหนึ่งที่คุณทักษิณพูดโดยไม่หวาดหวั่นข้อหาหมิ่นศาล!

คุณทักษิณคุยกับผู้พิพากษาคนไหนที่พูดเรื่อง “สัญญา”?

แล้วใครเล่าที่คุณทักษิณกล่าวหาว่าเป็นผู้ส่งสัญญา?

ถึงคุณทักษิณไม่พูดให้ชัด คำถามของ Tom Plate ที่ตามมาติดๆในหน้า 37

ก็คือการส่งสัญญาของ Tom หรือ คุณทักษิณ เรื่องเรื่อง “ผู้ส่งสัญญา” ที่คุณทักษิณอ้างถึง อย่างกำกวมมาก่อนหน้านี้ คราวนี้ Tom ถามแรงมาก ไม่นึกว่าคุณทักษิณจะตอบ ไม่คิดว่าคุณ ทักษิณควรตอบ หากมีความจงรักภักดี:

(37-38)

Tom: “Who can talk to the King and Queen of Thailand? The Pope? Allah?

Buddha? Whom do they listen to?

“ใครบ้างที่พอจะกราบบังคมทูลพระเจ้าอยู่หัวและพระราชินีแห่งประเทศไทยได้? พระ สันตะปาปาหรือ? อัลเลาะห์ได้ไหม? พระพุทธเจ้าล่ะจะพอได้ไหม? พระเจ้าอยู่หัวและพระราชินี จะทรงรับฟังใครบ้าง?”

คำถามของ Tom หนัก เอียง และ แรงเหลือหลาย คุณทักษิณไม่ท้วง หรือวิพากษ์คำถามย้อนกลับ ไปเลย ราวกับว่าทั้งคุณทักษิณและทอมพูดภาษา “สัญญา” เดียวกัน:

Thaksin: “Well, His Majesty respects international opinion. So if it is world opinion that this is time for Thailand to reconcile, and there is consultation with His Majesty, and they give him some ideas, then His Majesty might come to think that okay, this is the solution. I do believe that that will be a solution.”

“ผมว่าพระเจ้าอยู่หัวทรงเคารพความเห็นจากนานาชาติ ประเด็นถ้าหากมันเป็นความเห็นของชาวโลกว่าถึงเวลาแล้วที่เมืองไทยจะต้องปรองดองกัน และให้มีกรรมาธิการบงกชทูลปรึกษาหารือกับพระเจ้าอยู่หัวแล้วให้ความคิดบางอย่างกับพระองค์สักหน่อย ถ้าได้อย่างนั้นพระองค์ก็อาจกลับมาทรงคิดได้บ้างว่า เอาล่ะ นี่เป็นทางออก ผมเชื่อว่านั่นคือทางออกในการแก้ปัญหา”

Tom ลากคุณทักษิณลงลึกมากขึ้น ติดกับดักแห่งคำถามนำสนิทแล้ว:

Tom: “... Supposing someone of respect --- Ban Ki-moon, the United Nations Secretary General --- supposing he were to go to Bangkok and to talk to the King, and say, ‘There has been all this turmoil and bloodshed, this is not good for Thailand. Why can’t there be reconciliation? Would the King listen? Would the King receive him?’

“... สมมุติว่าจะมีคนที่น่าเคารพสักคน --- เช่นนายบัน คี-มูน เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ --- สมมุติว่าให้ท่านไปกรุงเทพฯ แล้วเข้าเฝ้ากราบบังคมทูลพระเจ้าอยู่หัว โดยบอกว่า ‘ความวุ่นวายและการนองเลือดทั้งหลายที่เกิดขึ้นนั้นมันเป็นเรื่องไม่ดีสำหรับประเทศไทยเลย ทำไมจึงปรองดองกันไม่ได้?’ พระเจ้าอยู่หัวจะทรงรับฟังไหม? พระองค์จะให้นายบัน คี-มูน เข้าเฝ้าไหม?”

Thaksin: “I think that given Ban’s position, the King will welcome him. That kind of high-level position is the right position to provide international leadership because His Majesty is very senior. He is the most senior head of state.”

“ผมว่าโดยตำแหน่งของนายบัน คี-มูน พระเจ้าอยู่หัวจะทรงต้อนรับท่านแน่ ตำแหน่งระดับสูง เช่นนั้นเป็นตำแหน่งที่ถูกต้องเหมาะสมในอันที่จะเป็นผู้นำระดับนานาชาติ เพราะพระเจ้าอยู่หัวทรงพระชนมายุระดับอาวุโสมาก พระองค์ทรงเป็นประมุขของประเทศที่ทรงอาวุโสมากที่สุด”

.....

“Yes, It’s the job of Ban to express his leadership to express his leadership publicly and have it honored. This is not a matter of international intervention by the UN, it is not just an internal affair at all. This trouble affects the whole region, and really affect the future of democracy and affects the status of human rights. It’s his duty to do so.”

“ครับ ผมว่ามันเป็นงานในหน้าที่ของนายบัน คี-มูน ที่จะต้องแสดงความเป็นผู้นำให้ปรากฏต่อสาธารณชน และแสดงตนให้สมกับเกียรติที่มี เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องการแทรกแซงจากต่างประเทศ โดยสหประชาชาติ มันไม่ใช่แค่เรื่องกิจการภายในประเทศเท่านั้น ปัญหาว่านายบันมีบทบาททั้งภูมิภาค แล้วยังกระทบอนาคตของประชาธิปไตยด้วย กระทั่งเรื่องสถานภาพสิทธิมนุษยชนอีกด้วย มันเป็นหน้าที่ของท่านที่จะต้องทำเรื่องนี้”

Tom: Who, the King?

“หมายถึงใคร พระเจ้าอยู่หัวหรือ?”

Thaksin: No, Ban Hi-moon's. His duty. He must do it. But I don't know that he has the courage to do it. He is the right person, because he is the one who upholds the the international standard of human rights, raises questions about war crimes, supports the International Criminal Court. You know, eventually these issues [of political violence in Thailand] will go to the ICC, regardless, so the more things are prolonged...”

“ไม่ใช่ ผมหมายถึงนายบัน คี-มูน เป็นหน้าที่ของท่าน ท่านต้องทำ แต่ผมไม่รู้ว่าท่านจะกล้าทำไหม ท่านเป็นคนที่เหมาะสมแล้ว เพราะท่านเป็นคนที่มีความรักชาติมาตรฐานระดับนานาชาติในเรื่องสิทธิมนุษยชน ตั้งคำถามในเรื่องอาชญากรรมสงคราม สนับสนุนศาลอาชญากรรมระหว่างประเทศ คุณก็รู้ว่าในที่สุดประเด็นต่างๆเหล่านี้ [เรื่องความรุนแรงทางการเมืองในประเทศไทย] จะต้องไปสู่ศาลอาชญากรรมระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นยิ่งถ่วงเวลาออกไปนานเท่าใด...”

Tom: The worse it is for Thailand.”

“ก็ยิ่งเลวร้ายมากขึ้นสำหรับประเทศไทย”

Thaksin: “Yes. But I am afraid that he doesn't have the courage,”

“ใช่แล้ว แต่ผมเกรงว่าท่านคงจะไม่มี ความกล้าหาญมากพอ”

Tom: Who, the King?”

“หมายถึงใคร พระเจ้าอยู่หัวหรือ?”

Thaksin: “No! Ban.”

“ไม่ใช่! ผมหมายถึงนายบัน”

คุณทักษิณตอบคำถามที่ Tom สมมุติคำถามขึ้นมาเองทั้งนั้น คำถามสมมุติโดยไม่มีความจริงเป็นฐานนี้ เรียกว่า “hypertetical question” เป็นการถามลงถามนำที่นักข่าวนิยมถาม แต่นักการเมืองที่ซ่าของเวทีมักจะไม่ตอบ นอกจากจะบอกว่า “I can’t answer a hypertetical question”

[ตอนที่ 4]

Tom ถามต่อ ในช่วงที่คุณทักษิณเริ่มเผชิญวิกฤติการเมือง:

(171)

Tom: “Now, when you told the King that you would not stay as prime minister, even if your party won the election, which it was very probably going to do ... what was the King’s reaction?”

“ตอนนี้ ตอนที่คุณกราบบังคมทูลพระเจ้าอยู่หัวว่าจะไม่อยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป แม้ว่าถ้าหากพรรคของคุณจะชนะเลือกตั้งก็ตาม ซึ่งคุณทำทางก็คงจะชนะเลือกตั้งจริงๆ ... แล้วพระเจ้าอยู่หัวทรงมีปฏิกิริยาอย่างไรบ้าง?”

Thaksin: “His Majesty just acknowledged what I told him.”

“พระองค์เพียงทรงแสดงว่ารับทราบเรื่องที่ผมกราบบังคมทูลเท่านั้น”

Tom: “You told him directly?”

“คุณกราบบังคมทูลต่อพระพักตร์โดยตรงเลยหรือ?”

Thaksin: “Yes, I told him myself, in the Palace.”

“ครับ ผมกราบบังคมทูลโดยตรงในพระราชวัง

Tom: “He just nodded or something?”

“พระองค์ทรงทำเพียงแต่พยักพระพักตร์เท่านั้นหรือ?”

Thaksin: No, no, he just gave the feeling he heard. It’s His Majesty’s way, you

know, not to seem so involved. Aloof. Aloof. He receives the information, processes it, but no reaction.”

“ไม่ ไม่ พระองค์เพียงแต่ทรงทำให้รู้สึกได้ว่าได้ยินแล้ว เป็นวิธีของพระองค์ คุณรู้ไหม พระองค์จะทรงดูเหมือนว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับอะไรด้วย อยู่ห่างๆเลย ห่างๆไปเลย พระองค์ทรงรับข้อมูลแล้วผ่านกระบวนการรับรู้ แต่ก็ไม่มีปฏิกิริยาใดๆเลย”

ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของหนังสือ “Conversation with Thaksin” เล่มนี้ก็คือเรื่องที่คุณทักษิณ กล่าวพาดพิงถึงสถาบันพระมหากษัตริย์มากกว่าที่ปรากฏในหนังสือ แล้วส่วนที่ตัดออกไม่กล้า พิมพ์โดยอ้างว่ากลัวจะละเมิดกฎหมายอาญาว่าด้วยการหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์นั้น

คุณทักษิณพูดว่าอย่างไร?

มีความสำคัญถึงขนาดขอเก็บไว้พิมพ์ในการพิมพ์ครั้งที่สองเมื่อประเทศไทยยกเลิกกฎหมาย อาญาส่วนที่เกี่ยวข้องเซียวหรือ?

คุณทักษิณพูดว่าอย่างไร?

หรือว่าส่วนที่ตัดออกไปนั้นมาปรากฏทางอ้อมเป็นความเห็นของ Tom Plate เสียเองในช่วงที่ พยายามถามนำเรื่องสมมุติที่เกี่ยวข้องกับนาย Ban Ki-moon เลขาธิการองค์การ สหประชาชาติ และในช่วงอื่นๆที่เป็นข้อเขียนเชิงวิเคราะห์สรุปของ Tom Plate เอง ดังตัวอย่าง:

(41-42)

Tom: “ Until Thaksin’s dramatic political arrival; what’s more, caring about the poor had been the monopoly of the King of Thailand. It was almost a kind of Buddhist priesthood; the efforts from the Palace over the decades to show concern for the poor became a hollowed Thai tradition. The efforts did not alleviate poverty but they did ease some of the suffering and cement an emotional bond between the King and his people.

It was as if the political culture of the country delegated to the monarchy the task of making the poor seem special. Even as the poor knew they were stuck in poverty, their eternal place in the grand scheme of things.

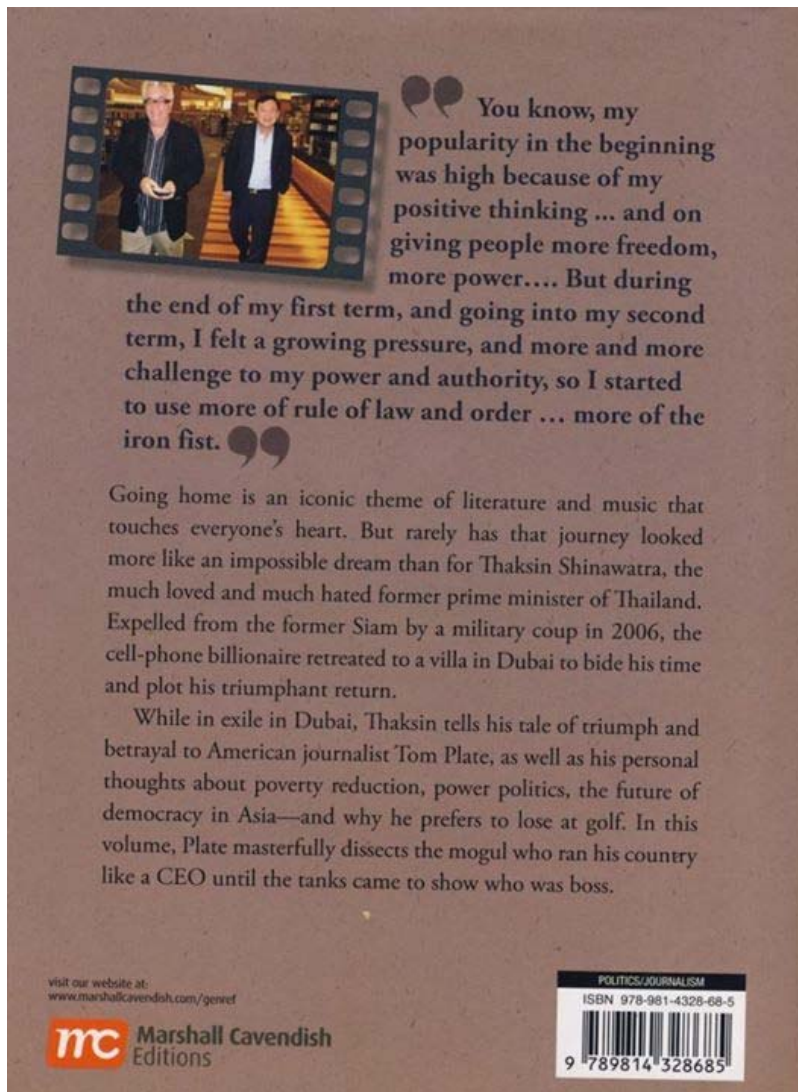
Thaksin’s approach was radically different. Instead of visiting the poor areas with the gesture of (in effect) passing out loaves and fishes to sate hunger temporarily and show royal caring, his policy proposed to train poorer Thais to start up their own bread-making and fish-packaging businesses to develop sustainable enterprises---in a manner of speaking.. These efforts wouldn’t make them rich overnight, but they might open the door that let them flee a life a lifetime of no-exit poverty.”

“ก่อนหน้าที่ทักษิณจะเข้ามาสู่การเมืองอันตื่นเต็นเร้าใจนั้น ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือการที่ว่าหน้าที่ดูแลคนจนเป็นงานผูกขาดของพระเจ้าอยู่หัวของไทยเท่านั้น ราวกับว่าเป็นงานของพระสงฆ์ผู้แสวงบุญ ความพยายามของฝ่ายพระราชวังในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมาในการแสดงความห่วงใยต่อคนยากจนนั้นเป็นเสมือนขนบธรรมเนียมประเพณีที่ว่างเปล่า-กลวงกลาง-ไร้แก่นสาร ความพยายามทั้งหลายมิได้ช่วยแก้ปัญหาความยากจน ทำได้เพียงช่วยผ่อนคลายความทุกข์ไปบางส่วนและสร้างผูกพันในความรู้สึกระหว่างพระมหากษัตริย์กับประชาชนของพระองค์มันเหมือนกับว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของประเทศแบ่งงานให้กับพระมหากษัตริย์ทำให้ดูว่าคนจนเป็นคนกลุ่มพิเศษ แม้ว่าคนจนจะรู้ว่าจะต้องจมปลักอยู่ในความยากจนต่อไปอย่างไม่มีทางหลุดพ้น จนอยู่อย่างนั้นท่ามกลางแผนงาน โครงการใหญ่โตต่างๆมากมาย แต่แนวทางแก้ปัญหาแบบของทักษิณนั้นแตกต่างกันอย่างพลิกผัน แทนที่จะเดินทางไปเยี่ยมพื้นที่คนยากจน แล้วทำที (อย่างเห็นภาพชัดเจน) ว่าแจกจ่ายข้าวปลาอาหารเพื่อปลดปล่อยความจนเพียงชั่วคราวและแสดงให้เห็นว่าทรงมีความห่วงใย ทักษิณกลับเสนอนโยบายฝึกออาชีพคนไทยผู้ยากจนให้รู้จักริเริ่มประกอบกิจการผลิตอาหาร ทำธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ปลาใส่หีบห่อบรรจุภัณฑ์ เพื่อสร้างกิจการอันยั่งยืน --- หากจะกล่าวเชิงเปรียบเปรย --- ความพยายามทั้งหลายเหล่านี้จะไม่ทำให้ชาวบ้านร่ำรวยขึ้นมาในชั่วข้ามคืน แต่มันอาจจะเป็นการเปิดประตูปลดปล่อยให้คนจนผ่านออกไปจากความยากจนดักดานที่ไร้ทางออกมาตลอดชีวิตได้”

ทั้งหมดที่เป็นคำพูดหรือข้อเขียนของ Tom Plate เอง ที่เปรียบเทียบว่าทักษิณทำงานได้ผลกว่าพระเจ้าอยู่หัวในเรื่องการช่วยคนจน ว่าพระเจ้าอยู่หัวช่วยประชาชนพอเป็นพิธี ไม่ยั่งยืน ทั้งๆที่ข้อเท็จจริงที่ Tom Plate ไม่รู้และไม่ได้ศึกษาก็คืองานทั้งหมดของพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระราชินีเป็นงานสร้างวิชาชีพและวิถีชีวิตที่ยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และงานของพระองค์เป็นงานต้นแบบ เป็นแบบอย่างดังปรากฏในศูนย์ศึกษาการพัฒนาตามพื้นที่ต่างๆ ตลอดจนโครงการในพระราชดำริ

มากมายทั่วประเทศ เป็นงานที่ประสานทำต่อโดยหน่วยราชการมิใช่การแข่งขันเปรียบเทียบกับงานของรัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรีทักษิณหรือนายกรัฐมนตรีคนอื่นใด ส่วนงานของคุณทักษิณก็ทำไปตามนโยบายของคุณทักษิณ ไม่สมควรที่จะนำไปเปรียบเทียบกับงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระราชินี สถาบันพระมหากษัตริย์มิได้แข่งขันกับนายกรัฐมนตรีนใด เพื่อแย่งชิงมวลชนหรือเรียกร้องความรักเป็นพิเศษจากประชาชน รัฐบาลและพระมหากษัตริย์

ต่างก็มีหน้าที่ทำงานเพื่อประชาชนร่วมกัน มิใช่ตรงข้ามกัน ความคิดของ Tom Plate - ถ้าหาก มิใช่ความคิดของคุณทักษิณ - จึงเป็นความคิดของผู้ขาดการศึกษา কিনคว่าให้ ได้ความจริงอย่าง ถ่องแท้ การเขียนหนังสือแสดงความคิดเห็นของ Tom Plate จึงบกพร่อง ไม่ควรให้ความเชื่อถือ เว้นแต่คำพูดของ Tom Plate จะสะท้อนความเห็นของคุณทักษิณที่ลงพิมพ์ไม่ได้ เรื่องนี้จึงเป็นปัญหาใหญ่ของหนังสือเล่มนี้

เป็นที่สังเกตว่า “Conversations with Thaksin” ได้เน้นบทบาทของทั้งสองพระองค์เป็นพิเศษ นับเป็นครั้งแรกที่คุณทักษิณนำเรื่องสมเด็จพระราชินีเข้ามาเกี่ยวข้องในความเห็นสาธารณะของคุณทักษิณ ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ทำให้ต้องตั้งข้อสังเกตด้วยความหวังใยนับวันคุณทักษิณจะก้าวล่วงเข้ามาวิพากษ์วิจารณ์สถาบันพระมหากษัตริย์มากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นคุณทักษิณยังปล่อยให้ “Conversation with Thaksin” ยกตัวคุณทักษิณเองขึ้นไปเปรียบเทียบกับพระเจ้าอยู่หัวอีกด้วย

คุณทักษิณเปิดช่องให้ Tom Plate ทำเช่นนี้ได้อย่างไร?

ทั้งๆที่บอกว่าจะมีความจงรักภักดี แต่เหตุไฉนจึงกลับให้สัมภาษณ์พาดพิงและชักนำให้เกิดข่าวสาร
สิ่งพิมพ์ที่ล່วงละเมิดสถาบันพระมหากษัตริย์มากยิ่งขึ้น

จับคู่ให้ว่าคุณทักษิณแข่งขันกับพระเจ้าอยู่หัวจนคุณทักษิณเป็นฝ่ายได้คะแนนนำ

เท่านั้นยังไม่พอ

ยังมาจับคู่ให้เป็นการแข่งขันระหว่างสมเด็จพระราชินี กับคุณยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ผู้เป็นน้องสาว
และเป็นนายกรัฐมนตรี อีกด้วย

Tom Plate แสดงความเห็นในบทสวดท้ายดังนี้:

(237)

Tom: “It now looks as if the future of Thailand might be in the hands of the wills and
directions of two women.

Consider Queen Sirikit of Thailand. With King Bhumibol Adulyadej, Rama IX of Chakri
Dynasty, known to be very ill, the influence of Her Royal Highness was believed to be on the
ascendency. Clearly, Thailand has to sort out the future role of its oft-revered monarchy in this
age of globalization. Or maybe the real point is: haven't they already made their decision?”

“ณ เวลานั้นดูเหมือนว่าอนาคตของประเทศไทยอยู่ในมือแห่งความมุ่งมั่นกำหนดทิศทางของสตรี
สองคน

ให้ดูสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ไว้ก็แล้วกัน ในเวลาที่พระเจ้าอยู่หัวภูมิพล รัชกาลที่ 9 แห่งราชวงศ์
จักรี ซึ่งเป็นที่ทราบกันทั่วไปว่าพระองค์ทรงพระประชวรมาก อิทธิพลของสมเด็จพระราชินีนั้น
เราเชื่อว่ากำลังเพิ่มพูนมากขึ้น ก็ชัดแจ้งอยู่แล้วว่าประเทศไทยจำเป็นต้องจัดระเบียบระบบว่าด้วย
บทบาทในอนาคตของสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นที่เคารพอย่างสูงให้เข้ารับมือกับโลกยุค
โลกาภิวัตน์ให้ได้ หรือประเด็นที่แท้จริงอาจเป็นว่าพวกเขาได้ตัดสินใจไปเรียบร้อยแล้ว?”

คุณทักษิณพูด แล้ว Tom Plate ตัดออก แล้ว Tom Plate นำกลับเอามาพูดเองใหม่ เป็นถ้อยคำของ
ตนเอง หรืออย่างไร Tom Plate ผู้เขียนซึ่งแสดงความไม่รู้และไม่สะท้อนการค้นคว้าเกี่ยวกับงาน
ของพระเจ้าอยู่หัวเลย ก่อนจะมาเขียนหนังสือเล่มนี้ ไม่น่าเป็นไปได้ที่ Tom Plate จะเขียนอะไร
โดยการเพียงตั้งทฤษฎีคิดตามใจประสงค์เท่านั้น หรือ Tom Plate ได้รับอิทธิพลและข้อมูลที่คุณ

ทักษิณพูดแต่ลงพิมพ์ไม่ได้

นี่คือปัญหาใหญ่ของ “Conversations with Thaksin”

ปัญหาใหญ่ ของคุณทักษิณ ที่นับวันจากทับถมท่วมท้นทวีคูณมากขึ้นเรื่อยๆ

จากการพูดไม่ยอมหยุด

ไม่ยอมหยุดพูด

ไม่หยุดคำถาม

ไม่ยั้งคำตอบ

พูดแบบไม่มีกรอบจำกัดโดยตัวคุณทักษิณเอง

หากคุณทักษิณจะหยุดพูด

หากคุณทักษิณจะปฏิเสธที่จะตอบคำถามใดๆที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างถาวร ก็
จะช่วยให้เห็นการแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ที่คุณทักษิณอยากให้ฝ่ายตรง
ข้ามได้เห็นเป็นความจริงที่ปรากฏได้จริงๆบ้าง

เมื่อคุณทักษิณยังไม่ยอมหยุดพูด แถมยังพูดมากและล้วงล้ำก้าเกินจนต้องตัดออกจากบทสนทนา
ที่ลงพิมพ์ไปเพื่อความปลอดภัย การพูดของคุณทักษิณนี่เองที่ทำให้คุณทักษิณต้องเผชิญภัยอัน
เกิดจากการกระทำของตัวเอง

[ตอนที่ 5]

แม้ถ้าจะไม่มีเรื่องพาดพิงถึงสถาบันพระมหากษัตริย์เลย ว่ากันเฉพาะเรื่องการเมืองอื่นๆที่คุณ
ทักษิณพาดพิงถึงใน “Conversations with Thaksin” กระนั้นก็ยังสร้างปัญหาและสร้างศัตรูให้คุณ
ทักษิณเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อย ดังตัวอย่างเรื่องเกี่ยวกับ:

พล เอก เปรม ติณสูลานนท์, ประธานองคมนตรี

(145)

Thaksin: “He’s the most powerful of all the Privy Councillors. He has the clout to tell prime ministers, ‘You do this, you do not do this.’ And he can talk to all the army and air force commanders and say, ‘You should do that, you should do this.’ Now, during my administration, before I was ousted, he, at 80-plus years old, wearing his splendid uniforms, goes to visit every military academy and gives lectures. In one of his lectures he used his metaphor: think of Thailand’s military establishment as a horse; horses don’t have to listen to their jockey. So that was the hint that he told the military, ‘Don’t listen to the prime minister.’”

“ท่านเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุดในบรรดาองคมนตรีทั้งหมด ท่านมีบารมีถึงขนาดสามารถสั่ง
นายกรัฐมนตรีทั้งหลายให้ “ทำโน่น อย่าทำนี่” ได้เลย และท่านสามารถสั่งผู้บัญชาการทหารบก
ทหารอากาศว่าควร ‘ทำอย่างนั้น ทำอย่างนี้’ ตอนที่ผมเป็นรัฐบาล ก่อนที่ผมจะถูกโค่นอำนาจ
ท่านก็อายุ 80 กว่าแล้ว ใส่เครื่องแบบทหารอันงดงามของท่านออกไปบรรยายตามสถาบัน
ทหารต่างๆ โดยใช้คำเปรียบเปรยว่าให้คิดว่าสถาบันทหารนั้นเปรียบได้ดั่งม้า ม้าไม่ต้องเชื่อฟัง
คนขี่ม้า นั่นถือเป็นการบอกใบ้ต่อเหล่าทหารทั้งหลายมิให้เชื่อฟังนายกรัฐมนตรี”

การวิจัยและพัฒนา

(58)

Thaksin: “I know we are behind in research. We are strong in a few areas but not many. In agriculture, we are good but other than that, we are very, very lagging in science, terrible in science --- and technology, we are very weak. So we need a lot more investment on research, and on how to improve learning.”

ครั้งที่คุณทักษิณโด่งดังเข้าสู่วงการเมืองใหม่ๆ ผมในฐานะสื่อมวลชนเคยถามคุณทักษิณว่า “รวยมากๆ อย่างที่คุณทักษิณรวย เหตุใดกิจการในกลุ่มชินคอร์ปของคุณทักษิณจึงไม่ได้ใจลงทุกเรื่อง การวิจัยและพัฒนา เช่นบริษัท Samsung (ซัมซุง) ของเกาหลีได้?” คุณทักษิณตอบผมว่า “ไม่ไหวครับคุณสมเกียรติ เงินวิจัยแลพัฒนามันแพงเกินไป เราซื้อเทคโนโลยีเอาดีกว่า ส่วนงานวิจัยผมจะให้ทุนวิจัยที่มหาวิทยาลัยชินวัตรของผม” มาได้ยินคำตอบแบบใหม่คราวนี้ คุณทักษิณเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

อารมณ์

Tom: ไม่ได้ถาม แต่ทักษิณพูดเอง

(93)

Thaksin: “I was so angry then ... so full of anger. And in my speed of reaching my anger and in showing it to everyone ... I was too fast with all that.”... That is my bad quality. My good part is being very constructive and creative in my thinking. But when I cannot stand the pressure, I’m too easily angered.”

Tom: “You can get mean, right?”

Thaksin: “Yes, and that is the bad part that grows inside me.”

ความมั่งคั่ง ณ ปี 2011

(98)

1994: \$1.6-\$2.2 พันล้าน ก่อนเข้าสู่การเมือง

Thaksin: “Because the government robbed me, (now I have) less.

ตอนนี้เหลือความมั่งคั่งลดลง

(99)

Thaksin: “ ... I was robbed by the junta through the political court. They ridiculously took away US\$1.4 billion by confiscating the proportion of each share price that increased while I was prime minister, including the interest and dividends earned during my prime-ministership.”

“พวกคณะปฏิวัติยึดอำนาจปล้นเงินผมไปโดยใช้ศาลการเมืองเป็นเครื่องมือ พวกเขาเอาไป อย่าง

หน้าด้านๆถึง \$1.4 พันล้าน โดยการยึดส่วนของราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้นตอนที่ผมเป็นนายก รัฐมนตรี รวมทั้งดอกเบี้ยและเงินปันผลช่วงที่ผมเป็นนายกรัฐมนตรีด้วย

การลอบสังหาร 4 ครั้ง

(103-110)

(106-107)

Thaksin: “...the general who had been assigned to shoot me [3rd attempt in 2006] ... later he confessed to me, after I was in exile, he confessed to me that he had been assigned to shoot me by using a sniper. He was there himself to supervise the sharpshooter, and he knew that my podium was bulletproof, so they had to plan to shoot me from behind. And the second time, also, in Bangkok, this same general, he planned to put the sniper in the building of the Political Science Department of Thammasat University.”.....

“The general said he had planned to station the sniper in the building, and planned for the operation to go down at eight o’clock in the evening.”

“นายพลทหารคนที่ได้รับมอบหมายงานให้สังหารผม [ในความพยายามครั้งที่ 3 ปี 2549] ... ตอนหลังนายพลคนนั้นเขามาขอสารภาพกับผม หลังผมลี้ภัยออกไปแล้ว เขาสารภาพว่าเขาถูกสั่งให้ใช้มือปืนช่มลอบยิงผม เขาอยู่ ณ ที่ช่มยิงคุณมือปืนด้วยตัวเอง เขารู้ว่าแท่นยืนปราศรัยของผมมีเกราะกันกระสุน เขาจึงต้องวางแผนยิงผมจากด้านหลัง การลอบสังหารครั้งที่สองก็เช่นกัน ลอบยิงที่กรุงเทพฯ นายพลคนเดียวกันนี้ก็วางแผนใช้มือปืนแอบช่มยิงจากอาคารคณะ รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”.....

“นายพลคนนั้นบอกผมว่าวางแผนให้มือปืนซ่อนอยู่ในอาคารและกะจะลงมือยิงตอนสองทุ่ม”

นายพลคนที่ว่านั้น แน่นอน คือพลเอกพัลลภ ปิ่นมณี

ถาม “มาเลย”

ตอบ “มุสลิม”

(52)

Tom: “To Thailand’s south, in Malaysia, former PM Mahathir wrote a famous book in 1970 called The Malay dilemma, and in that book he claims the problem with the Malays is that they’re not ambitious. He says they don’t really want to work hard. They enjoy life too much, and Malaysia cannot get its country developed properly that way.”

“ได้จากประเทศไทยลงไป คือที่มาเลเซีย อดีตนายกรัฐมนตรีมหาเธร์เคยเขียนหนังสือที่โด่งดังเล่มหนึ่งในปี 1970 เรื่อง ‘The Malay Dilemma’ ในหนังสือเล่มนั้นท่านบอกว่าปัญหาของคนมาเลย์ก็คือการขาดความทะเยอทะยาน ไม่อยากทำงานหนัก ชอบสนุกเกินขนาด เมื่อนิสัยเป็นแบบนี้คนมาเลย์จะไม่สามารถพัฒนาประเทศของตนได้”

(52-53)

Thaksin: “It’s the same with the Muslims in Thailand’s south. They go only to religious schools. They don’t want to go to normal schools. And, secondly, often the husband is very lazy. They want to stay all day in tea-houses, drinking tea, and then playing with the cuckoo bird, the one that can sing. It is the lady of the house who goes to work the rubber trees.”

“Many men have no ambition.”

“มันเหมือนกันเลยกับคนมุสลิมในภาคใต้ของไทย พวกนี้ชอบเรียนแต่ที่โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ไม่ต้องการเข้าโรงเรียนธรรมดา อย่างที่สองคือฝ่ายชายที่เป็นสามีก็เกียจคร้านมากๆ ชอบที่จะอยู่ในร้านน้ำชาทั้งวัน แถมยังเลี้ยงนกคูเหว่า นกแบบที่ขันได้นั้นแหละ (คุณทักษิณคงหมายถึงนกเขาซึ่งภาษาอังกฤษเรียกว่า “dove” ไม่ใช่ “cuckoo” ที่หมายถึงนกคูเหว่า คุณทักษิณคงไม่รู้คำศัพท์ที่

ถูกต้อง-สมเกียรติ อ่อนวิมล อธิบายเพิ่มเติม) ฝ่ายภรรยาที่เป็นฝ่ายที่ไปกรีดยาง”

“ผู้ชายจำนวนมากไม่มีความทะเยอทะยาน”

เป็นคำวิจารณ์ชาวไทยมุสลิมที่ทำทลายความสงบในชีวิตของคุณทักษิณอีกวาระหนึ่ง ถ้า...เมื่อ...

คุณทักษิณกลับมาประเทศไทย

ถามแดง ตอบเหลือง

(131-133)

Tom: “have you been funding them?... Have you sent them money?”

“คุณให้เงินสนับสนุนพวกเสื้อแดงบ้างหรือเปล่า? ... คุณส่งเงินไปให้พวกแดงบ้างไหม?”

Thaksin (He sighs): “You know, there is no law prohibiting sending funds to any movement, but most of them they get donations from here and there.”

“(ทักษิณถอนหายใจ): “คุณรู้ไหมว่าไม่มีกฎหมายห้ามเรื่องบริจาคเงินให้กลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมือง แต่ว่าส่วนใหญ่เขาได้เงินบริจาคจากที่นี่บ้างที่โน้นบ้าง”

Tom: From where?”

“จากที่ไหนล่ะ?”

Thaksin: “From here and there ... many people support the Reds, you know. Then the Yellow Shirts [the anti-Reds, pro-establishment movement], even some member of the elite establishment -- old establishment and elite ---make donations ... big money, sometimes openly. No one criticizes that. But for us, we get donations --- but mostly small donations --- but we don't have to [hire] people to come. They come because they want to fight, but the Yellow Shirts --- sometimes they have to pay people, you know, they sometimes pay those who come to demonstrate and so on. So they need a lot of money. We don't need a lot of money. We get donations from here and there, and also some friends---some friends, some of my relatives, maybe they donate. I don't know. And I did not do anything because I'm here. But maybe if some of my friends would like to support the movement, well yes, they do.”

“จากที่นี่ที่โน้น ... มีหลายคนสนับสนุนพวกเสื้อแดง ฐึ่ไหม. แล้วพวกเสื้อเหลืองนั้นล่ะ

[หมายถึง

กลุ่มต่อต้านเสื้อแดง ที่อยู่ฝ่ายผู้มีอำนาจ] มีพวกคนระดับสูง ผู้มีอำนาจ --- อำนาจเก่าระดับบน --- บริจาคให้ ... ให้เยอะด้วย บางทีก็ให้กันอย่างเปิดเผย ที่อย่างนั้นทำไมไม่มีใครว่า พอเวลา มาพูดถึงเงินบริจาคให้พวกเสื้อแดง เราได้รับบริจาค --- ส่วนใหญ่เป็นเงินไม่มาก --- แต่เรา ไม่ต้องไป [จ้าง] คนมาร่วมชุมนุม พวกเสื้อแดงเขาชุมนุมกันเพราะจะมาต่อสู้ แต่พวกเสื้อเหลือง --- บางทีเขาต้องจ่ายเงินจ้างให้มาชุมนุมกันเสมอๆ พวกเสื้อเหลืองต้องการใช้เงินมากๆ ส่วนพวก เรานั้น ได้รับเงินบริจาคจากที่นี่ที่โน้น และได้จากเพื่อนๆด้วย --- จากพวกเพื่อนๆ และพวกญาติ

พี่น้องของผมบางคนเขาอาจบริจาคด้วย ผมไม่รู้ และผมไม่ได้ทำอะไรเลยเพราะผมอยู่ที่นี้ แต่บางที่ถ้าเพื่อนผมบางคนอยากจะสนับสนุนขบวนการเสื้อแดง ก็ใช่ เขาคงบริจาคกัน”

Tom: “ But how much money have you sent back, or given to your supporters?”

“แต่ตัวคุณล่ะ คุณส่งเงินไปมากน้อยเท่าไร ที่ส่งไปให้พวกผู้ที่สนับสนุนคุณ?”

Thaksin: I don't have much money outside Thailand and I still doing some investing. I have my family money in Thailand. I never send money back to Thailand for anything.”

“ผมมีเงินนอกประเทศไทยไม่มากนัก และยังต้องใช้เงินลงทุนบางอย่างอยู่บ้าง ผมมีเงินของครอบครัวอยู่ในเมืองไทย ผมไม่เคยส่งเงินกลับไปประเทศไทยเพื่ออะไรเลย”

Tom: “But do have ways of getting money out of your accounts in Bangkok to your people?”

“แต่คุณคงมีวิธีเอาเงินออกจากบัญชีในกรุงเทพฯ ให้พวกคนของคุณ?”

Thaksin: “Everything that is there---they have been monitoring my family closely--- every movement will be monitored.”

“ทุกบาททุกสตางค์ที่มีอยู่ที่โน่น --- ครอบครัวผมถูกเฝ้าตามดูอย่างใกล้ชิดโดยพวกเขา --- ความเคลื่อนไหวทุกฝีก้าวถูกติดตามดูตลอด

Tom: “Right. So what is the answer? Are you funding your Reds or not?”

“ครับ แล้วคำตอบว่าไงครับ? คุณให้เงินสนับสนุนพวกเสื้อแดงของคุณหรือเปล่า?”

Thaksin: “No.”

“เปล่า”

Tom: “You're not.”

“เปล่าจริงๆหรือ?”

Thaksin: “No.”

“เปล่า”

Tom: “Okay, because if it comes out you are, it's going to be awkward.”

“โอเค, เพราะถ้าเกิดพบที่หลังว่าคุณสนับสนุน มันจะดูไม่ดีนะครับ”

Thaksin: “No, no.”

“เปล่า, ไม่ได้ให้”

Tom: “Alright.”

“ครับ”

Thaksin: “No.”

“ไม่ได้ให้”

Tom: “I don’t think there is anything wrong with it. I don’t think there is anything morally wrong with it. I’m just asking, just trying to find out the truth.”

“แต่ผมว่าถึงอย่างไรก็ไม่มียอะไรผิดนะครับหากจะให้เงินสนับสนุน ผมไม่คิดว่ามันจะผิดศีลธรรม

อะไรเลย ที่ผมถามก็เพราะแค่อยากทราบความจริงเท่านั้นเอง”

Thaksin: “No, nothing wrong with it.”

“ไม่, ไม่มีอะไรผิดหรอกที่จะบริจาคเงิน”

Tom: “Nothing wrong legally, perhaps; but surely it’s no way to run a democratic railroad. Right?”

“ในทางกฎหมายก็คงไม่มีอะไรผิด แต่ว่าไม่น่าจะเป็นวิธีที่ถูกต้องในการสร้างประชาธิปไตย ใช่ไหมครับ?”

He nods in agreement.

คุณทักษิณผงกศีรษะรับ

ไม่มีบทสนทนาช่วงไหนจะสนุกเท่ากับช่วงนี้เลย คุณทักษิณไม่ตอบเสียดาย จนรู้คำตอบที่ไม่ยอมตอบในที่สุด เป็นคำตอบที่ผมรู้คืออยู่แล้วเป็นส่วนตัว เชื่อว่าคนไทยส่วนใหญ่ก็รู้คำตอบเช่นกัน ... นี่คือตัวตนที่แท้จริงของ พันตำรวจโท ดร.ทักษิณ ชินวัตร

คุณทักษิณก็ถูกถามให้ประเมินความรู้สึกทั้งหมดต่อชีวิตและการกระทำที่ผ่านมา:

(38)

Tom: “Do you have any regret?”

“คุณรู้สึกเสียใจบ้างไหม?”

Thaksin: “Yes, ... but the truth is I would do it again. If I could do it all again

Tomorrow I would. They could kick me out again, and I’d fight back and I’d go back

home. And if they do that again, I will fight it, and I will be back.”

“ครับผมรู้สึกเสียใจ, ... แต่ความจริงก็คือว่า ผมจะทำแบบเดิมอีก ถ้าผมสามารถทำใหม่ได้ ผม

ก็จะทำอย่างเดิมทั้งหมด ถ้าพรุ่งนี้ทำได้ผมก็จะทำพรุ่งนี้เลย พวกเขาสามารถเตะ โด่งผมออก

นอกประเทศไปได้อีก แล้วผมก็จะตอบโต้สู้กลับ ให้ผมได้กลับบ้านอีก และถ้าพวกเขาทำกับผม

อีก ผมก็จะสู้กับมันอีก และผมจะกลับมา”

เป็นการยืนยันรับประกันชัดเจนโดยตรงจากปากคุณทักษิณว่า คุณทักษิณจะไม่สำนึกผิดอะไร

ทั้งสิ้น หากกลับมาประเทศไทยอีกก็จะทำแบบเดิมอีก ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าถูกขัดขวางอีก ก็จะสู้ไม่

ถอย ถูกผลักดันให้ออกไปนอกประเทศอีก ก็จะสู้อีก จะกลับมาทำอย่างเดิมแน่นอน!

ท่าทางจะไม่ปรองดองกับใครแน่!

[จบบริบูรณ์]

ทั้งหมดนี้ คือ รวบรวมบทสัมภาษณ์ หนังสือ "Conversations with Thaksin" ที่ พ.ต.ท. ทักษิณ

สนทนา กับ "Tom Plate" ที่ผ่านการแปลและเรียบเรียง โดย "ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล"

และกำลังเป็น "หนังสือ" เล่มสำคัญ ที่ "คนไทย" อยากหามาอ่านมากที่สุดเวลานี้